Nr. 10. Warszawa, dnia 31 sierpnia 1925 r. Rok VI.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARSZAWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Warszawski Urząd Wojewódzki, Warszawa, Al. Ujazdowska 5.
Telefon: redakcji 280-94, administracji 243-35. Konto czekowe. P. K. O. Nr. 30-177.
Cena jednego egzemplarza 95 groszy. Wychodzi ostatniego dnia każdego miesiąca.

BONI CIVIS EST LEGES NOSSE IISQUE OBTEMPERARE.

TREŚĆ:

IV. 62. Pismo okólne Wojew. Warsz. w sprawie reorganizacji Wydziału Bezp. Publ.
63. Okólnik M. S. Wew. Nr. 71 w sprawie sposobu zaliczania czasu służby wojskowej spędzonej w czasie wojny.
64. Pismo okólne M. S. Wew. — w sprawie nielegalnych jednostek miar.
65. Pismo okólne Min. Przem. i Handlu — w sprawie zlikwidowania Oddziału Demat i Komisji Likwidacyjnej Oddziału Demat.
66. Pismo okólne M. S. Wew. — w sprawie skorowidza R. Hausnera.
67. Okólnik M. S. Wew. Nr. 70 — w sprawie stosowania przez władze administracyjne sankcji karnych na mocy art. 34 ustawy z dnia 16.VII 1924 r. — o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.
68. Okólnik M. S. Wew. Nr. 79 — w sprawie zamiany grzywny na karę pozbawienia wolności w wypadkach przekroczeń dekretu z dnia 25/I 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 9, poz. 123).
69. Okólnik M. S. Wew. Nr. 73 — w sprawie funkcjonarjuszów pol. państw. — delegowanych przez władze admin. w charakterze kurjerów.
70. Pismo okólne M. S. Wew.—w sprawie obywatelstwa osób urodzonych i naturalizowanych w Ameryce.
71. Okólnik M. S. Wew. Nr. 83 — w sprawie stosunku pol państw. — do władz admin.
72. Pismo okólne Wojew. Warsz. — w sprawie filmowych kart cenzuralnych.
73. Pismo okólne Wojew. Warsz. — w sprawie niewłaściwego postępowania przy załatwianiu osób kwalifikujących się do opieki społecznej.
VI. 74. Zezwolenia na kwestę.
VII. 75. Odebranie debitu pocztowego.
VIII. 76. Ostrzeżenia.
IX. 77. Rejestracja stowarzyszeń.
Dział obwieszczeń nadesłanych:
a) Edykty o zaginięciu i poszukiwaniu osób wojskowych.
b) Komasacje gruntów.
c) Licytacje i postępowania spadkowe.
d) Zagubione dokumenty.
e) Różne.

IV.

62.

Pismo okólne

do Panów Naczelników Wydziałów, Dyrektora Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych oraz Starostów w Województwie Warszawskiem w sprawie reorganizacji Wydziału Bezp. Publ.

Zmieniając częściowo reskrypt mój z dnia 17 czerwca 1924 r. L. Pr. 861/2 dotyczący organizacji Wydziału Bezpieczeństwa Publicznego w Warszawskim Urzędzie Wojewódzkim, wydzielam z oddziału „dla spraw porządku publicznego i prasy“ — „sprawy nadzoru nad widowiskami i prasą“ oraz „ewidencji czasopism, zakładów drukarskich i składów druków oraz zakładów rozrywkowych“ i ustanawiam dla tych spraw w Wydziale Bezpieczeństwa Publicznego oddzielny referat „informacyjno-prasowy“, który ponadto obejmie:

1) systematyczne przeglądanie całej prasy stołecznej i prowincjonalnej, nie wyłączając wydawnictw oficjalnych rządowych i samorządowych na terenie Województwa i codzienne referowanie wiadomości prasowych mnie, lub osobom przezemnie wskazanym,

2) gromadzenie materjałów prasowych w formie wycinków i stałe informowanie się o rozporządzeniach i zarządzeniach p. Wojewody we

wszystkich Wydziałach, włącznie z Dyrekcją Robót Publicznych Urzędu Wojewódzkiego,

3) stały kontakt z prasą stołeczną i wojewódzką i informowanie jej za uprzedniem zezwoleniem mojem, lub osób przezemnie wskazanych o tem, co z punktu widzenia administracji Województwa ogłoszenia wymagać będzie,

4) redakcję „Wojewódzkiego Dziennika Urzędowego", którą jednocześnie przenoszę z Wydziału Prezydjalnego do Wydziału Bezpieczeństwa Publicznego.

Czynności swe referat informacyjno-prasowy winien rozpocząć z dniem 1 września r. b.

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

Warszawa, dnia 1 września 1925 r.
L. Pr. 614/23

63.
Okólnik

Panom Naczelnikom Wydziałów, Panu Dyrektorowi Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych Województwa Warszawskiego, Panom Starostom i Państwowym Urzędom Pośrednictwa Pracy Wojew. Warszawskiego Panu Komisarzowi Ochrony Lasów w Sierpcu i Włocławku — w sprawie sposobu zaliczania służby wojskowej, spędzonej w czasie wojny.

Poniższe podaję do wiadomości i ogłoszenia podwładnemu personelowi.

Za Wojewodę:
(—) *Zbrowski.*

Warszawa, dnia 18 sierpnia 1925 r.
L. Pr. 1268/1.

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. AP. 4707.
Warszawa,
dnia 14 lipca 19'5 r.

Odpis.

—

Okólnik № 71.

Do PP. Wojewodów, P. Delegata Rządu w Wilnie, P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, P. Komendanta Gł. Pol. Państwowej oraz Tymczasowego Wydz. Samorządowego we Lwowie.

Celem uchylenia wątpliwości mogących się nasunąć przy zestawieniu przepisów art. 15, 81, 82, 92 i 93 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnem z dnia 11. XII. 1923 r. (Dz. U R. P. Nr. 6, poz. 46) co do sposobu zaliczania do wysługi emerytalnej czasu służby wojskowej, odbytej podczas wojny, Prezydjum Rady Ministrów w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1. Czas spędzony przez b. funkcjonarjuszów oraz zawodowych wojskowych b. państw zaborczych w czynnej służbie wojskowej w wojnie światowej zaliczać można podwójnie, zarówno funkcjonarjuszom państwowym, jak i zawodowym wojskowym, o ile przepisy b. państwa zaborczego na to zezwalają, a postanowienia art. 15 wyżej wymienionej ustawy nie zawierają dalej idących ograniczeń.

2. To samo odnosi się do odbytej w czasie wojny światowej służby w zaborczych formacjach wojskowych, względnie na terenach okupowanych przez wojska (Zivilkommissariat, Militärgeneral, Gouvernement, Militärgouvernement, Kreiskomando etc.). Do służby wojskowej, odbytej w czasie wojny światowej w wojskowych formacjach polskich, powstałych na obszarach b. państw zaborczych, może być zastosowany korzystniejszy sposób zaliczania czasu podany w punkcie 1, tylko w odniesieniu do formacji, uznanych przez b. państwa zaborcze za części składowe ich armji.

3. Czas, wymienionej pod 1 i 2, służby w b. państwach zaborczych zaliczać można podwójnie, co najwyżej — o ile chodzi o b. zabór rosyjski do dnia 1. IX. 1917 r., w zaborach zaś austrjackim i pruskim do dnia 1. XI. 1918 r.

4. Po powstaniu Państwa Polskiego, czas służby spędzony podczas minionej wojny w Wojsku Polskiem, względnie w uznanych przez Państwo wojskowych formacjach polskich zalicza się podwójnie zawodowym wojskowym — pojedyńczo zaś funkcjonarjuszom państwowym.

5. Czas przebyty w niewoli, o ile dostanie do niej nastąpiło bez winy danej osoby i zostało stwierdzone przez dochodzenia rehabilitacyjne, które wykazały także, iż osoba ta nie wstąpiła do armji bolszewickiej (w razie dostania się do niewoli rosyjskiej), ani też nie działała w czasie tej niewoli na niekorzyść państwowości polskiej, zaliczać należy funkcjonarjuszom państwowym, zawodowym wojskowym pojedyńczo i to zarówno do dnia 1. XI. 1917 r. względnie 1. XI. 1918 r. jak i w Państwie Polskiem.

6. Wreszcie zauważa się, że korzystniejsze traktowanie czasu służby, określonej w punkcie 1, 2 oraz 4 (w odniesieniu do zawodowych wojskowych), ma wpływ tylko na wysokość zaopatrzenia emerytalnego, a nie na uzasadnienie roszczenia do tegoż zaopatrzenia.

Powyższe podaję Panom do wiadomości na podstawie pisma okólnego Prezydjum Rady Ministrów z dnia 30/4 1925 r. Nr. 5885.

Za Ministra
(—) *B. Kozłowski.*
w z. Podsekretarz stanu.

64.
Pismo okólne.

Panom Starostom, Panom Przewodniczącym Sejmików, Panom Prezydentom miast wydzielonych Województwa Warszawskiego—w sprawie nielegalnych jednostek miar.

Poniższe przesyłam celem pouczenia podwładnych organów i zastosowania się.

Za Wojewodę:
(—) *Zbrowski.*

Warszawa, dnia 26 sierpnia 1925 r.
L. Pr. 1403/1.

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. Pr 7122.
Warszawa,
dnia 11 sierpnia 1925 r.

Odpis.

Do PP. Wojewodów (wszystkich), P. Delegata Rządu w Wilnie i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Dekret o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 15, poz. 211) w art. 1 — 7, oraz wydane na jego podstawie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7. IV. 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 41, poz. 299) z dnia 7. VIII. 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 430) z dnia24. VI. 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 497) i z dnia 26. VIII. 1922 r. (Dz U. R. P. Nr. 70, poz. 630) ustanowiły legalne jednostki miar w Państwie Polskiem.

W myśl art. 8 tegoż dekretu o obrocie publicznym oraz we wszystkich aktach i czynnościach urzędowych, w wypadkach, gdy zachodzi potrzeba wyrażenia miary, należy ją wyrażać w legalnych jednostkach miar.

Tymczasem jednak zachodzą wypadki, że władze urzędowe niezawsze stosują się do wspomnianych przepisów.

Stan taki z punktu widzenia prawnego jest niedopuszczalny i może pociągnąć za sobą nieobliczalne konsekwencje. Pozatem zaś władze państwowe są powołane w pierwszym rzędzie do przestrzegania obowiązujących przepisów. Działalność przeciwna przyczynia się do naruszenia praworządności w Państwie i do obniżenia autorytetu władz.

Wobec powyższego polecam przestrzegać, by w zarządzeniach i wszelkich innych aktach urzędowych pp. Wojewodów, (P. Delegata Rządu, P. Komisarza Rządu), wrazie potrzeby wymieniania miar, były one wyrażane tylko w jednostkach legalnych, ustalonych w wyżej przytoczonych przepisach prawnych.

Wrazie zaś, gdyby wyjątkowo zachodziła potrzeba użycia także nazw miar dawniejszych obecnie prawnie uchylonych (np. morgi, dziesięciny, funty i t. p.) to możnaby conajwyżej umieszczać je w nawiasie obok miar wyrażonych w jednostkach obowiązujących, odnosząc się w wypadkach wątpliwych co do przerachowania do najbliższego Urzędu Miar o opinję.

O powyższem należy pouczyć także władze I instancji oraz władze samorządowe.

Minister: (—) *Wł. Raczkiewicz.*

65.

Pismo okólne.

Panom Naczelnikom Wydziałów, Panu Dyrektorowi Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Urzędzie Wojewódzkim, Panom Starostom Województwa Warszawskiego — w sprawie zlikwidowania Oddziału Demat i Komisji Likwidacyjnej Oddziału Demat.

Poniższe do wiadomości.

Za Wojewodę: (—) *Zbrowski.*

Warszawa, dnia 4 września 1925 r.
L. Pr. 1225/1.

MINISTERSTWO PRZEMYSŁU i HANDLU
N. O. F. 4421
Warszawa,
dnia 20 lipca 1925 r.

Odpis.

—

Do Województwa Warszawskiego.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu zawiadamia, że Oddział Likwidacji Demobila Wojskowego Demat jak również Komisja Likwidacyjna „Dematu“ zostały ostatecznie zlikwidowane.

Wszelkie sprawy wchodzące w zakres działalności i związane z wyżej wymienionemi Urzędami są obecnie załatwiane bezpośrednio przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu (Wydział Budżetowo Rachunkowy).

Powyższe uprasza się zakomunikować podległym Władzom Administracyjnym.

Za Ministra:
(—) podpis nieczytelny.
Naczelnik Wydziału
w/z.

66.

Pismo okólne.

Do Panów Naczelników Wydziałów, Pana Dyrektora Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych i Wszystkich Panów Starostów Województwa Warszawskiego — w sprawie skorowidza Romana Hausnera.

Poniższe przesyłam do wiadomości.

Za Wojewodę:
(—) *M. Zbrowski.*

Warszawa, dnia 3 lipca 1925 r.
L. Pr. 1087/2.

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. Pr. 4911.
Warszawa,
dnia 19 czerwca 1925 r.

Odpis.

—

Do wszystkich PP. Wojewodów, Pana Delegata Rządu w Wilnie oraz Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Roman Hausner Naczelnik Wydziału Organizacyjnego w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych opracował i wydał w nakładzie prywatnym „Skorowidz Ustawodawstwa Polskiego“ obejmujący całokształt przepisów wydanych w czasie od 1 stycznia 1918 r. do 30 kwietnia 1925 r.

Wobec tego wydane w poprzednich latach skorowidze tegoż autora straciły aktualność.

„Skorowidz Ustawodawstwa Polskiego“ zawiera przepisy prawne (dekrety ustawy, rozporządzenia, instrukcje, okólniki, obwieszczenia, zarządzenia i t. d.) ogłoszone:

1) w Dzienniku Praw i Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

2) w Monitorze Polskim, oraz

3) w Dziennikach Urzędowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, oraz innych Ministerstw.

Do skorowidza, ułożonego systematycznie według działów administracji państwowej dodano osobny Przegląd Treści oraz Skorowidz alfabetyczny.

Cena nowego „Skorowidza Ustawodawstwa Polskiego“ objętości 700 stron druku wynosi 15 złotych. Zamawiać można u autora, Naczelnika Wydziału Romana Hausnera (Warszawa, skrytka pocztowa Nr. 611).

Wysyłka następuje za pobraniem pocztowem, lub uprzedniem nadesłaniem 15 złotych i jednego złotego na koszta przesyłki poleconej.

Powyższe zechcą PP. Wojewodowie (P. Delegat Rządu, P. Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) podać do wiadomości podwładnych władz i urzędów państwowych i samorządowych z uwagą, iż wobec ukazania się nowego skorowidza Ustawodawstwa Polskiego nadesłane do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zamówienia na skorowidz dalniejszych nakładów nie będą już realizowane.

Po ostałe niesprzedane części skorowidza I—III oraz IV i V należy zwrócić Ministerstwu i przedłożyć ostateczne sprawozdanie kasowo-rachunkowe.

Za Ministra:
(—) *Olpiński.*
Podsekretarz Stanu.

67.

Okólnik

Panom Starostom Województwa Warszawskiego w sprawie stosowania przez władze administracyjne sankcji karnych na mocy art. 34 ustawy z dn. 16. 7. 1924 r. (o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia) (Dz. Ust. 67 poz. 650).

Poniższe do wiadomości i ścisłego zastosowania się.

Za Wojewodę:
(—) *Żwan*

Warszawa, dnia 10 sierpnia 1925 r.
L. AD. 2539/II / 71

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. BP. 6096/25.
Warszawa, dn. 28 lipca 1925 r.

Odpis.

Okólnik Nr. 78.

Do wszystkich P. P. Wojewodów, P. Delegata Rządu w Wilnie oraz P. Komisarza Rządu na m. Warszawę.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych otrzymało z Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej informacje, że niektóre władze administracyjne I instancji bardzo powolnie załatwiają sprawy administracyjno-karny z art. 34 ustawy z dn. 16. 7. 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. Ust. Nr. 67 poz. 650), a między innemi również sprawy dotyczące pracodawców, uchylających się od płacenia wkładek, o których mowa w art. 6 p. a) przytoczonej ustawy.

Zważywszy, że powyższe postępowanie naraża „fundusz bezrobocia“ na znaczne straty i niedobory budżetowe, gdyż uniemożliwia szybkie unormowanie sprawy wnoszenia przez pracodawców należnych od nich wkładek, polecam Panu Wojewodzie (P. Delegatowi Rządu, P. Komisarzowi Rządu) wydać podwładnym organom zarządzenia, aby wnioski Zarządów Obwodowych funduszu bezrobocia o nałożenie wymienionych kar były traktowane jako pilne i rozpatrywane możliwie prędko.

Minister:
(—) *Wł. Raczkiewicz*

68.

Okólnik

Panom Starostom Województwa Warszawskiego w sprawie zamiany grzywny na karę pozbawienia wolności w wypadkach przekroczeń dekretu z dnia 25/I 1919 r. (Dz. Pr. 9 poz. 123) popełnione przez nielegalne posiadanie broni wojskowej lub materjałów i przedmiotów służących do użytku wojskowego wyszczególnionych w art. 1 tegoż dekretu.

Poniższe – do wiadomości i zastosowania się

Za wojewodę:
(—) *Żwan.*

Warszawa, dnia 27 sierpnia 1925 r.
L. B. P. 2539/II / 73

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. BP. 3378/25
Warszawa, dnia 28 lipca 1925 r.

Odpis

Okólnik 79

do pp. Wojewodów: w Białymstoku, Kielcach, Lublinie, Łodzi, Warszawie, Brześciu n/B., Łucku, Nowogródku, p. Delegata Rządu w Wilnie i p. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zauważyło, że władze administracyjne I i II instancji różnie interpretują przepisy o postępowaniu karno-administracyjnem, normując kwestję zamiany grzywny na karę pozbawienia wolności, w wypadkach skazania za przekroczenia dekretu z dnia 25/I 1919 r. (Dz. Pr. 9 poz. 123), popełnione przez posiadanie broni i amunicji wojskowej.

Zważywszy, że dekret z dnia 25/I 1919 r. (Dz. Pr. 9 poz. 123) nie zawiera norm specjalnych dla postępowania karno-administracyjnego, stosować należy w razie stwierdzonej w drodze właściwej niezamożności osób skazanych na grzywny

za posiadanie broni lub amunicji wojskowej, przepis generalny zawarty w art. 17 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21/II 1919 r. (Monitor Polski Nr. 46) oraz § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5/III 1921 r. (Dz. Ust. 23 poz. 134) względnie w art. 14 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5/XI 1920 r. (Dz. Urz. Z. T. P. i Nr. 4) na obszarze gdzie to ostatnie rozporządzenie obowiązuje.

Na zasadzie powyższego w miejsce nieściągalnej grzywny winna wstąpić kara pozbawienia wolności przez zamknięcie w areszcie (a nie w więzieniu) wymierzona zgodnie z przepisem § 1 przytoczonego rozporządzenia z dnia 5/III 1921 r. względnie art. 14 Rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5/XI 1920 r. Oczywiście gdy wymierzona jest kara pozbawienia wolności a nie grzywna wówczas o ile chodzi o broń wojskową, winna być stosowana kara więzienia, jak to postanawia dekret z dnia 25 stycznia 1919 r.

Zechce Pan Wojewoda (Pan Delegat Rządu) podać powyższe do wiadomości i ścisłego zastosowania odnośnym władzom administracyjnym I-szej instancji.

Minister:
(—) *W. Raczkiewicz*

69.

Okólnik

do wszystkich PP. Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie kosztów podróży i djet funkcjonarjuszów policji, delegowanych przez władze administracyjne w charakterze kurjerów.

Poniższe podaję do wiadomości i zastosowania. Podkreślam konieczność używania kurjerów policyjnych tylko w wyjątkowych wypadkach. Rachunki kosztów podróży i djet winny być regulowane analogicznie z takiemiż rachunkami delegowanych urzędników administracyjnych.

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

Warszawa, dnia 10 września 1925 r.

L. B. P. 3489/III

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. BP. 5239/25.
Warszawa,
dnia 18 sierpnia 1925 r.

Odpis

Okólnik

do pp. Wojewodów (z wyjątkiem Śląskiego) p. Delegata Rządu w Wilnie oraz p. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Zdarzają się wypadki, że odnośni komendanci policji państwowej w wykonaniu polecenia władz administracyjnych zmuszeni są często delegować podległych sobie funkcjonarjuszów policji w charakterze kurjerów w sprawach ściśle administracyjnych do innych władz i urzędów administracyjnych, przyczem delegujące władze administracyjne, opierając się na tem, że dokumenty podróży dla rzeczonych kurjerów wystawiane są przez komendantów policji, należnych kurjerom djet i kosztów podróży nie wypłacają motywując odmowę tem, że pomienione koszta podróży i djety winny być pokrywane z odnośnych pozycji budżetu policji państwowej.

Z uwagi na podnoszoną już niejednokrotnie przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych konieczność odciążania organów policji państwowej od czynności nie mających zasadniczo nic wspólnego z właściwemi ich obowiązkami, zechce Pan Wojewoda (p. Delegat Rządu, p. Komisarz Rządu) zarządzić, by wzmiankowanych wyżej delegacji o ile możności nie przedsiębrano zwłaszcza w tych wypadkach, gdy delegacja nie stoi w żadnym związku z bezpieczeństwem, spokojem i porządkiem publicznym.

Wobec tego, że budżet policji państwowej nie może być obciążany wydatkami, które faktycznie winny być pokrywane z budżetu odnośnych władz administracyjnych, zarządzam, aby w tych wypadkach, gdy zachodzi wyjątkowa konieczność delegowania funkcjonarjuszów policji w charakterze kurjerów w sprawach ściśle administracyjnych (nie mających ścisłego związku z bezpieczeństwem, spokojem i porządkiem publicznym) koszta podróży i djety delegowanych funkcjonarjuszów policji pokrywały odnośne władze administracyjne ze swojego budżetu.

Minister:
w/z. (—) *Olpiński*
Podsekretarz Stanu

70.

Pismo okólne

do wszystkich pp. Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie obywatelstwa osób urodzonych i naturalizowanych w Ameryce.

Poniższe do wiadomości.

Za Wojewodę:
(—) *Godlewski.*

Warszawa, dnia 4 sierpnia 1925 r.

L. BP. 1811/II.

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr BE. 5089 25.
Warszawa,
dnia 9 lipca 1925 r.

Odpis.

Do Pana Wojewody w Warszawie.

Wobec wątpliwości, jak traktować należy pod względem obywatelstwa osoby urodzone w Stanach Zjednoczonych Półn. Ameryki, które posiadają tytuły do obywatelstwa polskiego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że w tym względzie kolizje są nieuniknione, ponieważ usta-

wodawstwo normujące obywatelstwo w obu interesowanych państwach, t. j. w Polsce i w Stanach Zjednoczonych opiera się w kwestji urodzenia na odmiennych teoretycznych zasadach. Pierwsze bowiem ustawodawstwo wychodzi z zasady „jus sanguinis“, t. j. że urodzony z obywatela polskiego jest obywatelem polskim, drugie natomiast z zasady „jus soli“ t. j. że każdy urodzony na terytorjum Stanów Zjednoczonych jest obywatelem amerykańskim, bez względu na obywatelstwo ojca.

Rozważając powyższą kwestję w szczegółach uwzględnić należy przypadki co do:

a) urodzonych przed wejściem w życie ustawy z dnia 20. I. 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, p. 44) o obywatelstwie Państwa Polskiego t. j. przed 31 stycznia 1920 i

b) urodzonych po wejściu w życie pomienionej ustawy.

Do p. a. Według art. 2 przytoczonej wyżej ustawy obywatelem polskim w chwili ogłoszenia tejże stała się każdą osoba bez różnicy płci, wieku, narodowości i wyznania, która jest osiedlona na obszarze Państwa Polskiego w rozumieniu tej ustawy, o ile nie służy jej obywatelstwo innego państwa. W myśl zasad wynikających z tej ustawy, z ustaw o osiedleniu i z ustaw cywilnych dzieci małoletnie osoby osiedlonej stały się również obywatelami polskimi.

Jeśli zatem osoba osiedlona na obszarze Państwa Polskiego w powyższym znaczeniu posiadała w dniu 31. I. 1920 r. na podstawie urodzenia w Stanach Zjednoczonych obywatelstwo amerykańskie, nie stała się obywatelem polskim.

Nie podlega też żadnej wątpliwości, iż dzieci osoby osiedlonej na obszarze Państwa Polskiego, które urodziły się w Stanach Zjednocz., a które w dniu 31. I. 1920 miały ukończonych 21 lat nie są obywatelami polskimi.

Natomiast wątpliwość może zachodzić co do dzieci, które w pomienionym dniu nie miały jeszcze 21 lat. Opierając się na ogólnej zasadzie wynikającej z ustawodawstwa polskiego możnaby twierdzić, iż dzieci, które jednocześnie z ojcem (nieślubną matką) nabyły obywatelstwo polskie, są obywatelami polskimi, mimo, że przez urodzenie stały się obywatelami amerykańskimi. Z drugiej jednak strony słusznym jest pogląd, iż zdanie ustawy „o ile nie służy jej obywatelstwo innego państwa“ odnosi się nietylko do pełnoletnich lecz także do małoletnich, zwłaszcza w związku ze zdaniem pierwszem art. 2 go. Z chwilą ogłoszenia . . . . prawo obywatelstwa służy każdej osobie bez różnicy płci, wieku, wyznania i narodowości“ i że zatem kwestję nabycia obywatelstwa polskiego przez dzieci ocenia się w tym względzie niezależnie od obywatelstwa rodziców.

Ministerstwo praw Wewnętrznych uzgodniło z Ministerstwem Spraw Zagranicznych, że ten drugi pogląd uznać należy za właściwy i miarodajny przy stwierdzeniu obywatelstwa.

Do p. b. Według art. 4 p. 1 Ustawy z 20. I. 1920 r. obywatelstwo polskie nabywa się przez urodzenie. Każdy zatem, kto urodził się z osoby, która stała się obywatelem polskim wzgl. obywatelstwo polskie nabyła na jednej z podstaw przewidzianych w pomienionej ustawie jest obywatelem polskim bez względu na to, czy urodził się w kraju czy też zagranicą. Urodzeni zatem z obywatela polskiego w Ameryce po wejściu w życie ustawy z 20. I. 1920 są bez wyjątku obywatelami polskimi i za takich powinni być uważani, mimo, że jednocześnie stali się obywatelami amerykańskimi.

Kolizja zatem na tle obywatelstwa tej kategorji osób istnieje i mogłaby być usunięta tylko przez obustronną umowę ze St. Zjedn. Półn. Ameryki, której dotychczas niema.

O ile chodzi o inne tytuły nabycia obywatelstwa polskiego, a więc o art. 3 i 4 pp. 2, 3, 4 i 5 ustawy z 20. I 1920 kolizja co do urodzonych w Ameryce istnieje, jakkolwiek kwestja ta ma więcej teoretyczne niż praktyczne znaczenie, gdyż interesowani nie będą z reguły podnosić żadnych roszczeń z tytułu posiadania obywatelstwa amerykańskiego, ponieważ nabycie obywatelstwa polskiego nastąpiło poza nielicznymi wyjątkami zgodnie z ich wolą.

Osoby urodzone w Ameryce, jeśli stały się obywatelami polskimi w sposób wskazany w art. 3 nabyły obywatelstwo polskie w jeden ze sposobów wymienionych w pp. 2 — 5 art. 4 ustawy z 20. I. 1920 są obywatelami polskimi mimo, że z tytułu urodzenia służy im obywatelstwo amerykańskie. Również dzieci małoletnie osób, które uzyskały obywatelstwo polskie na wyżej wymienionych podstawach są obywatelami polskimi, chociażby z tytułu urodzenia byli obywatelami amerykańskimi bez względu na to, czy urodziły się przed, czy też po wejściu w życie ustawy z 20. I. 1920 wzgl. przed, czy też po uzyskaniu obywatelstwa polskiego na podstawie wymienionych wyżej tytułów.

Wyżej wspomniane zasady należy analogicznie stosować także do obywateli polskich naturalizowanych w St. Zjedn. Półn. Ameryki.

Jeżeli mianowicie naturalizacja miała miejsce przed wejściem w życie ustawy o obywatelstwie Państwa Polskiego, dana osoba jest bez zastrzeżeń obywatelem amerykańskim. Jeżeli zaś naturalizacja nastąpiła po wejściu w życie wspomnianej ustawy to osoby obowiązane do czynnej służby wojskowej tylko w tym wypadku utraciły obywatelstwo polskie, jeżeli uzyskały zezwolenie Ministra Spraw Wojskowych do nabycia obywatelstwa obcego w myśl ostatniego ustępu § 11 tej ustawy.

Minister Spraw Wewnętrznych:
w/z. (—) *Olpiński*
Podsekretarz Stanu.

71.

Okólnik

do panów Starostów Województwa Warszawskiego—w sprawie stosunku pol. państw. do władz administracyjnych.

Poniższe — udzielam do wiadomości w ślad tut. reskryptu z dnia 7/VIII 1924 r. L. BP. 169/13/III.

Za Wojewodę: (—) *Godlewski.*

Warszawa, dnia 13 sierpnia 1925 r.
L. B. P. 422/III
17

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. BP. 3678/25
Warszawa,
dnia 30 lipca 1925 r.

odpis

Okólnik

do pp. Wojewodów, p. Delegata Rządu w Wilnie, p. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Głównego Komendanta Policji Państwowej.

W uzupełnieniu p. b) ustępu II Okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 74 z dnia 24 czerwca 1924 r. (Nr. BP. 4838/24) w sprawie stosunku policji państwowej do władz administracyjnych zarządzam co następuje:

1) W wypadkach ujawnionych wykroczeń służbowych organów policji państwowej w stosunku do władz i organów administracyjnych, tudzież w wypadkach zachodzących wzajemnych nieporozumień między władzami i organami administracyjnemi, a organami policji państwowej konfliktów i t. p. wynikłych na tle wykonywania obowiązków służbowych, władza administracyjna w interesie sprawnego wykonywania służby bezpieczeństwa winna sporządzić bezzwłoczne zbadanie sprawy, we własnym zakresie działania przez specjalnie wydelegowany służbowo organ administracyjny, działający przy współudziale i w asystencji wyższego funkcjonarjusza policji, którego na zlecenie władzy administracyjnej obowiązany jest w tym celu delegować odnośny komendant policji państwowej.

Postanowienia zamieszczone w powołanym wyżej p. b) ustępu II okólnika Nr. 74, a dotyczące zarządzenia wdrożenia postępowania dyscyplinarnego przeciwko poszczególnym funkcjonarjuszom policji, winny i w powyższych wypadkach mieć zastosowanie z tem że Komendant Wojewódzki obowiązany jest tego rodzaju akta dyscyplinarne tak wyższych jak niższych funkcjonarjuszów policji przedkładać z urzędu, t.j. bez specjalnego zażądania, władzy administracyjnej II instancji (w m. st. Warszawie Komisarzowi Rządu) do przejrzenia, przed ich wysłaniem do Głównej Komendy Policji Państwowej dla skierowania ich do komisji dyscyplinarnej dla wyższych funkcjonarjów P. P., względnie dla zatwierdzenia przez pomienioną Komendę wydanych decyzji dyscyplinarnych odnośnie do niższych funkcjonarjuszów policji.

2) Niezależnie od powyższego komendant wojewódzki obowiązany jest z urzędu t. j. bez specjalnego zażądania przedkładać naczelnikowi władzy administracyjnej do wglądu akta wszystkich spraw dyscyplinarnych wyższych funkcjonarjuszów policji po zakończeniu postępowania dyscyplinarnego, a przed ich skierowaniem do Głównej Komendy P. P. Obowiązek ten ciąży na komendancie wojewódzkim bez względu na to, czy postępowanie dyscyplinarne przeciwko podległemu sobie wyższemu funkcjonarjuszowi wdrożył na żądanie naczelnika władzy administracyjnej II instancji, czy też mocą własnej decyzji, czy wreszcie na rozkaz Głównego Komendanta P. P. oraz bez względu na rodzaj wykroczenia służbowego, które stało się podstawą do wdrożenia rzeczonego postępowania dyscyplinarnego.

Wobec tego, że policyjne względy służbowe wymagają również, by sprawy dyscyplinarne były załatwiane w tempie szybkiem, przeto zechcą P.P. sprawy te traktować jako terminowe. Po zaopatrzeniu danego aktu dyscyplinarnego swoją opinją należy zwrócić go bezwłocznie komendantowi wojewódzkiemu do dalszego urzędowania.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Wł. Raczkiewicz*

72.

Pismo okólne

do panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie filmowych kart cenzuralnych.

Podaję do wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dn. 6/VIII.25 r. L. BC. 6865/25, przedłużyło ważność filmowych kart cenzuralnych ostemplowanych przez Ministerstwo pieczątką z napisem „legitymacja ważna do 1 stycznia 1925 r.", bez dodatkowego ostemplowania, do dnia 1/I. 1927 r. i wobec tego wolno wyświetlać za nimi obrazy w kinach zupełnie w tym samym trybie, jaki bywa stosowany przy zwykłych legitymacjach Wydziału Prasowego Min. Spraw Wewnętrznych.

Za Wojewodę:
(—) *Kowalczewski.*

Warszawa, dnia 21 sierpnia 1925 r.
L. BP. 3316/VI.

73.

Pismo okólne

do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów m. Płocka, Włocławka, i Żyrardowa w sprawie niewłaściwego postępowania przy załatwianiu osób, kwalifikujących się do opieki społecznej.

Reskryptem L. P. O. 312/1/II z dnia 13.II. r.b. zwróciłem uwagę Panów na niedopuszczalność odsyłania osób, potrzebujących opieki zakładowej do upatrzonego zakładu, względnie gminy, zakład taki posiadającej, bez uprzedniego zawarcia umowy w myśl art. 7 Ustawy z dnia 16. VIII. 1923 r. (Dz. U. 92 ex 1923, poz. 726).

Obecnie za bytności delegatów Urzędu wojewódzkiego w jednem z miast, niewydzielonych z Pow. Zw. Kom., stwierdzono rażący wypadek niestosowania się do postulatów cyt. na wstępie zarządzenia.

Mianowicie miało miejsce skierowanie matki z dzieckiem (niemowlęciem) do jednego z zakładów opiekuńczych warszawskich, bez uprzedniego z tem zakładem porozumienia się pismem, stwierdzającem potrzebę przyjęcia dziecka do zakładu bez zobowiązania ze strony Gminy do pokrywania kosztów opieki.

Do zakładu warszawskiego dziecko w tych warunkach przyjęte być nie mogło i matką wraz

z dzieckiem musiała udać się z powrotem do swej gminy (miejskiej), gdzie została potraktowana przez Magistrat w sposób, nasuwający przypuszczenie, że gdyby nie obecność delegatów Urzędu Wojewódzkiego, petentka nie uzyskałaby wogóle należnej opieki.

Podając do wiadomości Panów o powyższym wypadku, polecam P. Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych przypomnieć ponownie Urzędom gmin wiejskich i Magistratom miast niewydzielonych o treści reskr. L. P. O. 312/I/II z dnia 13. II. r. b., wzywając do bezwarunkowego ścisłego stosowania się do wydanych zarządzeń.

Nadzór nad wykonywaniem przez gminy obowiązków opiekuńczych należy wzmocnić, a winnych nieprzestrzegania obowiązujących przepisów, pociągać do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Wojewoda:
w/z. *(—) Beczkowicz.*

Warszawa, dnia 29 sierpnia 1925 r.
L. PO. 312/I.
2

VI.

74.

Zezwolenia na kwestę.

Na prośbę prowincjatu zakonu Bonifratrów w Krakowie, Ojca Jacka Misiaka, przedłożoną sprawozdaniem p. Wojewody w Krakowie, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zezwoliło wyżej wymienionemu kwestować na książki, które winny być oparafowane i zaopatrzone w fotografję osób upoważnionych do kwesty oraz zaświadczone przez miejscowe władze administracyjne I instancji — w czasie od 15/VI r. b. do 31 grudnia 1925 r. na obszarze Rzeczypospolitej za wyjątkiem b. zaboru pruskiego w celu zbierania funduszów potrzebnych dla utrzymania biednych chorych pod warunkiem, że Zakon Bonifratrów w Krakowie i osoby przez niego wydelegowane dla celów kwestarskich będą ściśle stosowały się do obowiązujących przepisów.

O czem zawiadamiam pp. Starostów i polecam wydanie dalszych zarządzeń.

Warszawa, dnia 8 sierpnia 1925 r.
L. B. P. 2816/IV
1

Na prośbę przełożonej Zakładu Św. Franciszka w Łabuniach Województwa Lubelskiego, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zezwoliło na prowadzenie kwesty na rzecz wyżej wymienionego zakładu w czasie do dnia 31 grudnia 1925 r. na terenie b. zaboru rosyjskiego i Małopolski. Kwesta winna być prowadzona na książki, które winny być oparafowane i zaopatrzone w fotografję osób upoważnionych do kwesty, oraz zaświadczone przez miejscowe władze administracyjne I instancji. Tak Zakład Św. Franciszka w Łabuniach jak i osoby przez niego wydelegowane dla celów kwestarskich obowiązane są ściśle się stosować do obowiązujących przepisów

Warszawa, dnia 4 sierpnia 1925 r.
L. B. P. 3156/IV
1

Na prośbę Komitetu Odbudowy Klasztoru w Lutomiersku, przedłożoną sprawozdaniem p. Wojewody w Łodzi za Nr Pr. 631/II, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zezwoliło wyżej wymienionemu Komitetowi kwestować na książki, które winne być oparafowane i zaopatrzone w fotografję osób upoważnionych do kwesty, oraz zaświadczone przez miejscowe władze administracyjne I instancji w czasie od 15 lipca r. b. do 31 grudnia 1926 r. na terenie b. zaboru rosyjskiego i Małopolski na cel związany z odbudową Klasztoru w Lutomiersku, pod warunkiem, że Komitet i osoby przez niego wydelegowane dla celów kwestarskich będą się ściśle zastosowywały do obowiązujących przepisów. O czem zawiadamiam pp. Starostów z poleceniem wydania dalszych zarządzeń.

Warszawa, dnia 4 sierpnia 1925 r.
L. B. P. 3147/IV
1

Na prośbę proboszcza parafji Rybitwy pow. Puławskiego przedłożoną sprawozdaniem p. Wojewody w Lublinie, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zezwoliło wyżej wymienionemu kwestować na książki, które winny być oparafowane i zaopatrzone w fotografję osób upoważnionych do kwesty, oraz zaświadczone przez miejscowe władze administracyjne I instancji w czasie do 31 grudnia 1925 r. na terenie Województw: Lubelskiego, Kieleckiego i Warszawskiego na cel związany z odbudową kościoła pobernardyńskiego w Józefowie nad Wisłą, pod warunkiem że proboszcz parafji Rybitwy i osoby przez niego wydelegowane dla celów kwestarskich będą ściśle stosowały się do obowiązujących przepisów. O czem zawiadamiam Panów Starostów z poleceniem wydania dalszych zarządzeń.

Warszawa, dnia 4 sierpnia 1925 r.
L. B. P. 3155/IV
1

Na prośbę przełożonej Zakładu Św. Stanisława w Warszawie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zezwoliło wyżej wymienionej kwestować na książki, które winny być oparafowane i zaopatrzone w fotografję osób upoważnionych do kwesty oraz zaświadczone przez miejscowe władze administracyjne I instancji w czasie do 31 grudnia 1925 r., na terenie b. zaboru rosyjskiego, na cel związany potrzebami Zakładu Św. Stanisława pod warunkiem, że Komitet i osoby przez niego wydelegowane w celach kwestarskich będą się ściśle zastosowywały do obowiązujących przepisów. O czem zawiadamiam pp. Starostów z poleceniem wydania dalszych zarządzeń.

Warszawa, dnia 4 sierpnia 1925 r.
L. B. P. 3157/IV
1

VII.

75.

Odebranie debitu pocztowego.

Urząd Województwa Warszawskiego podaje do wiadomości, że w myśl zarządzenia Min. Spr. Wewn. z dnia 17 lipca 1925 r. L. Dz. B. G. 2784/25— został przywrócony debit pocztowy czasopismu „Haaretz“ wychodzącemu w Palestynie, ponieważ czasopismo to będąc prawie wyłącznie poświęcane sprawom palestyńskim i sjonistycznym w artykułach swych nie zawiera treści antipolskiej.

Warszawa, dnia 4 sierpnia 1925 r.

L. B. P. 266/VI
278

Urząd Województwa Warszawskiego podaje do wiadomości, że Min. Spr. Wewn. na podstawie art. 33 Dekretu z dnia 7/II 1919 r. w przedmiocie tymcz. przepisów prasowych (Dz. Pr. Nr. 14/19, poz. 186) oraz na podstawie § 26 Ustawy Prasowej) z dnia 17/XII 1862 r (Dz. Pr. P. Nr. 6) — odebrało czasopismu p. t. „Danziger Abendpost“ wychodzącemu w języku niemieckim w Gdańsku— prawo debitu pocztowego, ponieważ czasopismo to w treści swej zawiera cechy przestępstw, przewidzianych w art. 263 K. K. (par. 300 u. k.)

Warszawa, dnia 22 sierpnia 1925 r.

L. B. P. 266/VI
287

VIII.

76.

Ostrzeżenia.

Ostrzega się, że ukazała się w obiegu fałszywa pieczęć okrągła Starostwa w Horodence o średnicy 3.70 ctm. i z następującemi charakterystycznemi cechami: obwódka pojedyńcza, litery wysokie wyraźne, w słowie „Horodence“ litera „n“ odbita jak „n“ małe, gdy inne litery są duże, orzeł wyryty rażąco niewłaściwie w kształcie wydłużonym i rysunkiem bardzo ostrym z małymi szponami i koroną w formie trzech dużych ostrych zębów.

Pieczęć autentyczna ma 3.30 ctm. średnicy, podwójną obwódkę i prawidłowo wyrytego orzełka.

Warszawa, dnia 12 sierpnia 1925 r.

L. Pr. 1316/25.

Magistrat m. Kalisza komunikuje, że w ostatnich tygodniach otrzymał pisma z żądaniem zwrotu kwot, udzielonych Władysławowi Modzelewskiemu tytułem doraźnych zapomóg na przejazdy koleją w poszukiwaniu pracy.

Magistrat oświadcza, że prawo do opieki ze strony gminy m. Kalisza, wym. Modzelewskiemu nie przysługuje a przeto nie będzie zwracać udzielonych mu wsparć.

Warszawa, dnia 27 sierpnia 1825 r.

L. P. O. 907/I
1

Marja Łodygowska żona Kazimierza, urodzonego w r. 1888 w pow. Inowrocławskim, legitymującego się dowodem osobistym, wydanym przez Komisarza Obwodowego w Mosznie dn. 31.III.1924 r., uzyskała w Warszawskim Urzędzie Wojewódzkim za zgodą Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, w lutym i marcu r. b. sumę 100 zł. tytułem zapomogi bezzwrotnej i zł. 170 tytułem pożyczki zwrotnej.

Pożyczki Łodygowska nie spłaciła, na wezwanie Urzędu Wojewódzkiego się nie stawiła i miejsce ostatniego pobytu opuściła, udając się w niewiadomym kierunku.

Kazimierz Łodygowski opuścił miejsce pobytu równocześnie z żoną i gdzie się obecnie znajduje dotąd nieustalono.

Jak stwierdza Pan Wojewoda Poznański, za pobytu Łodygowskich w Puszczykowie, woj. poznańskiego, od 1. VII 1923 r. do 1. V. 1925 r., Kazimierz Łodygowski cieszył się złą opinją. Dochodzenie w miejscu ostatniego pobytu, w gm. Skolimów pow. Warszawskiego, ujemną opinję o Łodygowskim potwierdziło całkowicie.

Na zasadzie uzyskanych informacji Urząd Wojewódzki dochodzi do wniosku, że Kazimierz Łodygowski i jego żona nie zasługują na pomoc w postaci zapomóg, jako ludzie pędzący życie próżniacze stosunkowo dostatnie uzyskujący środki materjalne wyłudzaniem w oszukańczy sposób zapomóg.

Do pomocy przy uprawnianiu tego procederu używa Łodygowski jak stwierdzono, najczęściej swoją żonę, osobę wyglądem zewnętrznym wzbudzającą zaufanie.

O powyższem podaje się do wiadomości celem ostrzeżenia odnośnych Urzędów, Organów Samorządowych i Stowarzyszeń (instytucji) Opiekuńczych.

Warszawa, dnia 29 sierpnia 1925 r.

L. P. O. 922/I
16

IX.

77.

Rejestracja stowarzyszeń.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 18 sierpnia 1925 roku, L. B. P. 3046/V
1, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 441 stowarzyszenie pod nazwą „Koło byłych wychowańców i przyjaciół Seminarjum Nauczycielskiego w Ursynowie“.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 25 sierpnia 1925 roku L. B. P. 3480/V
1, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 842 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Przyjaciół Anina“.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 31 lipca r. b. L. PO. 812/1/III zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 17 stowarzyszenie pod nazwą „Dobroczynna Opieka" (Linat Hacedek) w Mińsku Mazowieckim.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 31 lipca r. b., L. PO. 283/3 zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 18 stowarzyszenie pod nazwą „Przytułek" (Beis-Machse Ezro) w Otwocku, pow. warszawskiego.

DZIAŁ OBWIESZCZEŃ.

a) Edykty o zaginięciu i poszukiwaniu osób wojskowych.

P. K. U. Ciechanów.

Powiatowa Komenda Uzupełnień w Ciechanowie wzywa wszystkich, którzy posiadają jakie wiadomości o zaginionym Wasilewskim Kazimierzu, urodz. we wsi Chumięcino Andrychy, gm. Grudusk, pow. Ciechanów dnia 10 sierpnia 1897 synu Jana i Aleksandry z Kowalskich, zam. przed zaginięciem w Chumięcinie Andrychy, gm. Grudusk, pow. Ciechanów, z zawodu rolnik, którzyby mogli stwierdzić o jego zaginięciu względnie istnieniu, niech powiadomią wspomnianą Komendę Uzupełnień w terminie nieprzekraczalnym 3-ch miesięcy licząc od daty ogłoszenia.

Wymieniony pełnił służbę wojskową w Dowództwie Taborów 2 Dyw. Piech. Leg. i od 20 roku nie daje o sobie żadnej wiadomości, który prawdopodobnie zginął na froncie bolszewickim w Smolewiczach pod Mińskiem Litewskim.

Powyższe dane są niezbędne wspomnianej komendzie, celem przyznania prawa do zaopatrzenia po zaginionym pozostałej żonie Józefie Wasilewskiej.

L. dz. 341/1283 Inw.

P. K. U. Kutno.

1) Zaginął: Nazwisko i imię: Kuzaj Karol. 2) Data i miejsce urodzenia 27.II. 1875, Strzelce. 3) Imiona rodziców Ferdynand i Karolina. 4) Miejsce zamieszkania Muchnów. 5) Oddział macierzysty jeniec cywilny. 6) Zawód robotnik. 7) Nazwisko i imię strony proszącej Kuzaj Karolina. 8) Stosunek strony do zaginionego żona. 9) Wzywa się wszystkie osoby, które posiadają jakiekolwiek wiadomości o zaginionym, mogące świadczyć o jego zaginieniu lub istnieniu, aby w ciągu 3-ch miesięcy, licząc od dnia edyktu, zawiadomiły P. K. U. Kutno, z powołaniem się na L. dz. 2151.

L. dz. 2151.

---

1) Zaginął: Nazwisko i imię Joachim Adolf. 2) Data i miejsce urodzenia 28. IX. 1885 Muchnów. 3) Imiona rodziców Gustaw i Justyna. 4) Miejsce zamieszkania Muchnów, gmina Sójki. 5) Oddział macierzysty 7 Rewelski pułk. 6) Zawód robotnik. 7) Nazwisko i imię strony proszącej Joachim Helena. 8) Stosunek strony do zaginionego: żona. 9) Wzywa się wszystkie osoby, które posiadają jakiekolwiek wiadomości o zaginionym, mogące świadczyć o jego zaginieniu lub istnieniu, aby w ciągu 3-ch miesięcy, licząc od dnia ogłoszenia edyktu, zawiadomiły P. K. U. Kutno, z powołaniem się na L. dz. 2152,

L. dz. 2152.

P. K. U. Mińsk-Mazowiecki.

1) Imię i nazwisko zaginionego: Tomasz Kaczmarczyk. 2) Data i miejsce urodzenia 1883 r. w Ryni, gm. Nieporęt, pow. warszawski. 3) Imiona rodziców i miejsce ich zamieszkania: Paweł i Anna w Ryni, gm. i pow. Radzymin. 4) Zawód: stolarz. 5) Oddział służbowy: 13 Białozierski p. p. arm. ros. 6) Imię i nazwisko strony proszącej: Juljanna Kaczmarczyk. 7) Stosunek jej do zaginionego: żona zaginionego.

L. dz. 7165/II.

---

1) Imię i nazwisko zaginionego: Waś Marcin. 2) Data i miejsce urodzenia: 30.XI 1882 r. wieś Nadma, gm. i pow. Radzymin. 3) Imiona rodziców i miejsce ich zamieszkania: Jan i Juljanna, wieś Nadma, gm. i pow. Radzymin. 4) Zawód: rolnik. 5) Oddział służbowy: szeregowiec armji rosyjskiej. 6) Imię i nazwisko strony proszącej: Filomena Waś. 7) Stosunek jej do zaginionego: żona zaginionego.

L. dz. 11304/II.

---

1) Imię i nazwisko zaginionego: Stanisław Wasiak. 2) Data i miejsce urodzenia: 1888 r. os. i gm. Klembów, pow. Radzymin. 3) Imiona rodziców i miejsce ich zamieszkania: Ignacy i Katarzyna, wieś Leonów, gm. Ręczaje, pow. Radzymin. 4) Zawód: robotnik-rolny. 5) Oddział służbowy: szeregowiec arm. ros. 6) Imię i nazwisko strony proszącej: Michalina Wasiak. 7) Stosunek jej do zaginionego: żona zaginionego.

L. dz. 9902/II.

---

1) Imię i nazwisko zaginionego: Jan Grabowski. 2) Data i miejsce urodzenia: 1892 r. w Osinach, gm. i pow. Mińsk-Mazowiecki. 3) Imiona rodziców i miejsce ich zamieszkania: Józef i Anna w Osinach, gm. i pow. Mińsk-Mazowiecki. 4) Zawód: szewc. 5) Oddział służbowy: 1 komp. 23 p. p. arm. polskiej. 6) Imię i nazwisko strony proszącej: wdowa Anna Grabowska. Stosunek jej do zaginionego: matka zaginionego.

L. dz. 5200/II.

---

1) Imię i nazwisko zaginionego: Ornoch Bronisław. 2) Data i miejsce urodzenia 5.XI. 1890, wieś Bojmie, gm. Sinołęcka, pow. Węgrowski. 3) Imiona rodziców i miejsce zamieszkania: Józef i Józefa, w m. Kałuszynie, pow. Mińsk-Mazowiecki. 4) Zawód: wyrobnik. 5) Oddział służbowy: szeregowiec arm. ros. 6) Imię i nazwisko strony proszącej: Florentyna Ornoch. 7) Stosunek jej do zaginionego: żona zaginionego.

L. dz. 15841/II.

---

1) Imię i nazwisko zaginionego: Piotrkowicz Jan. 2) Data i miejsce urodzenia: 5.XI 1889 r. Dębe-Wielkie, pow. Mińsk Mazowiecki. 3) Imiona rodziców i miejsce ich zamieszkania: Andrzej i Katarzyna, wieś i gm. Dębe-Wielkie, pow. Mińsk-Mazowiecki. 4) Zawód: rolnik. 5) Oddział służbowy: 116 Jarosławska Drużyna arm. ros. 6) Imię i nazwisko strony proszącej: Piotrkowicz Marjanna. 7) Stosunek jej do zaginionego: żona zaginionego.

L. dz. 15795/II.

---

1) Imię i nazwisko zaginionego: Jan Wydryszek. 2) Data i miejsce urodzenia: 14.XI 1874 r. wieś Tumanek, gm. Zabrodzie, pow. Radzymin. 3) Imiona rodziców i miejsce ich zamieszkania: Piotr i Agnieszka, wieś Tumanek, gm. Zabrodzie, pow. Radzymin. 4) Zawód: rolnik 5) Oddział służbowy: szereg. arm. rosyjskiej. 6) Imię i nazwisko strony proszącej: Józefa Wydryszek. 7) Stosunek jej do zaginionego: żona zaginionego.

L. dz. 14995/II.

---

1) Imię i nazwisko zaginionego: Olszewski Wacław. 2) Data i miejsce urodzenia: 21 I 1892 r. w Porębach, gm. Rudzienko, pow. Mińsk-Mazowiecki. 3) Imiona rodziców i miejsce ich zamieszkania: Jan i Juljanna w Porębach, gm. Rudzienko, pow. Mińsk-Mazowiecki. 4) Zawód: rolnik. 5) Oddział służbowy: 58 p. p. arm. ros. 6) Imię i nazwisko strony proszącej: Józefa Olszewska. 7) Stosunek jej do zaginionego: żona zaginionego.

L. dz. 16020 II.

Uwaga: Wzywa się wszystkich, którzy posiadają wiadomości o zaginionych mogące świadczyć o ich zaginięciu, względnie o ich istnieniu o zawiadomienie P. K. U. Mińsk-Mazowiecki w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia niniejszych edyktów.

P. K. U. Modlin.

Zaginął: Koperski Stanisław, urodzony w roku 1885 we wsi Kolonja-Wrona, gminy Szumlin powiatu Płońskiego, zamieszkały w Kolonji-Wrona gminy Szumlin, powiatu Płońskiego, syn Szczepana i Marjanny z zawodu rolnik zaginął w roku 1914 w armji rosyjskiej w Libawskim pułku piechoty w 13 ej rocie w pierwszej bitwie pod Królewcem.

Starania o zaopatrzenie czyni żona zaginionego Leokadja Koperska.

Ktokolwiek posiada wiadomości mogące świadczyć o jego zaginięciu względnie istnieniu winien zawiadomić P. K. U. w Modlinie w ciągu 3-ch miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego.

L. dz. 5582/408/25.

P. K. U. Płock.

Powiatowa Komenda Uzupełnień wzywa wszystkich, którym wiadome są dane o zaginieniu, względnie istnieniu Józefa Fijałkowskiego, urodzonego dnia 3. II. 1896 r. we wsi Krzykosach, gminy Mąkolin, powiatu Płockiego, syn Józefa i Agaty, ostatnio form. wojsk. wojsk. 127 p. p. W. B. aby zawiadomili o tem P. K. U. w Płocku w ciągu 3-ch miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego.

Powyższe dane są konieczne do stwierdzenia stanu zaginienia Józefa Fijałkowskiego na skutek prośby żony Rozalji Fijałkowskiej, zamieszkałej w Płocku ul. Szeroka 10, m. Płock o zaopatrzenie w myśl Dz. U. R. P. Nr. 74 24, poz. 739.

L. dz 1171/25 Inw.

Powiatowa Komenda Uzupełnień wzywa wszystkich którym wiadome są dane o zaginieniu, względnie istnieniu Antoniego Fuza, urodzonego dnia 10. I. 1884 r. we wsi Radziwie, b. gm. Łąck, powiatu Gostynin, syn Józefa i Józefy, ostatnio form. wojsk. 24 p. p. W. R. aby zawiadomił o tem P. K. U. w Płocku w ciągu 3-ch miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego.

Powyższe dane są konieczne do stwierdzenia stanu zaginienia Antoniego Fuza na skutek prośby matki Apolonji Żurek, zamieszkałej w Płock-Radziwie, pow. Płocki, o zaotrzenie w myśl Dz. U. R. P. Nr. 74/24, poz. 739.

L. dz, 1206/25.

P. K. U. Pułtusk.

P. K. U. w Pułtusku poszukuje zaginionego Czesława Morawskiego, urodzonego w roku 1886 w Krogule, gm. Nasielsk, pow. Pułtusk, syna Adama i Ludwiki, zamieszkałego w Nasielsku, pow. Pułtusk, z zawodu szewc, pełniącego ostatnio służbę w 7 Rewelskim pp. A. Ros.

Podanie o zaopatrzenie po w/w. zaginionym wniosła żona Helena.

L. dz. 220/25 Inw.

P. K. U. w Pułtusku poszukuje zaginionego Piotra Kmocha, urodzonego w r. 1895 w Wyszkowie, p. ·ułtusk, syna Jana i Antoniny, zamieszkałego w Wyszkowie pow, Pułtusk, z zawodu szewc, pełniącego ostatnio służbę w b. armji Ros.

Podanie o zaopatrzenie po w/w. zaginionym wniosła matka Antonina.

L. dz. 229/25 Inw.

P. K. U. w Pułtusku, poszukuje zaginionego Adama Łysika, urodzonego w r. 1886 w Wyszkowie, pow. Pułtusk, syna niezamężnej Marjanny, zamieszkałego w Wyszkowie, pow. Pułtusk, z zawodu robotnik, pełniącego ostatnio służbę w 7 Rewelskim pp. Arm. Ros.

Podanie o zaopatrzenie po w/w. zaginionym wniosła żona Anna z Rolków.

L. dz. 221/25 Inw.

P. K. U. w Pułtusku poszukuje zaginionego Niegowskiego Franciszka, urodzonego w roku 1876 r. w Leszczydół, gm. Wyszków, p. Pułtusk, syna Pawła i Tekli, zamieszkałego Mościska, gm. Sielc, p. Maków, z zawodu rolnik, pełniącego ostatnio służbę A. Ros. 21 Murawski p. p.

Podanie o zaopatrzenia po w/w. zaginionym wniosła żona Aleksandra.

L. dz. 215/25 Inw.

P. K. U. w Pułtusku poszukuje zaginionego Ignacego Kołodziejskiego, urodzonego w roku 1875 w Drozdowie, gm. Sielc, p. Maków, syna Piotra i Katarzyny, zamieszkałego Drozdowo, gm. Sielc, p. Maków, z zawodu rolnik, pełniącego ostatnio służbę A. Ros. 21 p. p.

Podanie o zaopatrzenie po w/w. zaginionym wniosła żona Agnieszka.

L. dz. 214/25 Inw.

P. K. U. w Pułtusku poszukuje zaginionego Bednarskiego Stanisława, urodzonego w roku 1875 w Słonczewie, gm. Gołębie, p. Pułtusk, syna Pawła i Tekli, zamieszkałego w Słonczewie, gm. Gołębie, p. Pułtusk, z zawodu robotnik, pełniącego ostatnio służbę A. Ros. 7 Rewelski p. p.

Podanie o zaopatrzenie po w/w. zaginionym wniosła żona Walentyna.

L. dz. 214/25 Inw.

P. K. U. w Pułtusku poszukuje zaginionego Aleksandra Wrosiółka, urodzonego w roku 1893 r. w Wyszkowie, pow. Pułtusk, syna Władysława i Antoniny, zamieszkałego w Wyszkowie, p. Pułtusk, z zawodu murarz, pełniącego ostatnio służbę A. Ros. Finlandzkim p. p.

Podanie o zaopatrzenie po w/w. zaginionym wniosła matka Antonina.

L. dz. 222/25 Inw.

P. K. U. w Pułtusku poszukuje zaginionego Bieńkowskiego Wojciecha, urodzonego w roku 1874 w Myszkowiec, gm. Wyszków, syna Bartłomieja i Elżbiety, zamieszkałego Mystkowiec, gm. Wyszków, p. Pułtusk, z zawodu rolnik, pełniącego ostatnio służbę A. Ros. 7 Rewelskim p. p.

Podanie o zaopatrzenie po w/w. zaginionym wniosła żona Elżbieta.

L. dz. 213/25 Inw.

P. K. U. Warszawa-Powiat.

1) Imię i nazwisko: Jan Wit. 2) Data, rok i miejsce urodzenia: wieś Wyględy, gm. Zaborów, pow. warszawski, dn. 22. I. 1885 r. 3) Imiona rodziców i miejsce zamieszkania: Tomasz i Marjanna. 4) Zawód: rolnik. 5) Oddział służbowy 49 Orłowska drużyna. 6) Imię i nazwisko strony proszącej: Wit Józefa. 7) Stosunek jej do zaginionego: żona.

L. dz. 1783/25 Inw.

---

1) Imię i nazwisko: Kwiatkowski Józef. 2) Data, rok i miejsce urodzenia: 24. XI. 1877 w Zalesiu, gm. Lipie, pow. grójecki. 3) Imiona rodziców i miejsce zamieszkania: Jakób, Józefa, Zalesie, gm. Lipie, pow. grójecki. 4) Zawód: gospodarz. 5) Oddział służbowy: 15 Slisenburski pp., 16 rota Arm. Ros. 6) Imię i nazwisko strony proszącej: Kwiatkowska Marjanna. 7) Stosunek jej do zaginionego: żona.

L. dz. 2233/25 Inw.

---

1) Imię i nazwisko: Wojciechowski Jan. 2) Data, rok i miejsce urodzenia: Ługowa Wola, gmina Gromna, pow. grójecki, dn. 16. III. 1898 r. 3) Imiona rodziców i miejsce zamieszkania: Jan i Zofja, tamże. 4) Zawód: robotnik. 5) Oddział służbowy: 9 pp. Leg. 6) Imię i nazwisko strony proszącej Zofja Wojciechowska. 7) Stosunek jej do zaginionego: żona.

L. dz. 2491/25 Inw.

---

1) Imię i nazwisko: Stanisław Solecki. 2) Data rok i miejsce urodzenia: Nowy Świat w Warszawie, dn. 4.XI 885 r. 3) Imiona rodziców i miejsce zamieszkania: ojciec N., Magdalena. tamże. 4) Zawód: robotnik fabryczny. 5) Oddział służbowy: Połtawski pułk arm. Ros. 6) Imię i nazwisko strony proszącej: Solecka Wiktorja. Stosunek jej do zaginionego: żona.

L. dz. 2492/25 Inw.

---

1) Imię i nazwisko: Pamięta Piotr. 2) Data, rok i miej ce urodzenia: wieś Truskaw, gm. Zaborów, pow. warszawski, dn. 13. IV. 1900 r. 3) Imiona rodziców i miejsce zamieszkania: Józef i Franci zka, tamże 4) Zawód: szewc. 5) Oddział służbowy: Koweński p. Arm. Polska. 6) Imię i nazwisko strony proszącej: Władysława Pamięta. 7) Stosunek jej do zaginionego: żona.

L. dz. 2493/25.

b) Komasacje gruntów.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty znajdujące się w obrębie wsi Młynisko, gminy Strachówka, pow. Radzymińskiego jako najniższej jednostce administracyjnej łącznie z częścią gruntów wsi Warmiaki, gm. Jadów zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 6 maja 1925 r.

Nr. R. 4619.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Baruty i „Dóbr T-wa Wylezinek", gm. Belsk, pow. Grójeckiego jako najniższej jednostce administracyjnej zostały objęte scaleniem łącznie z gruntami „Folwarku Tartaczek" stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 6 maja 1925 r.

Nr. R. 4607.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie miasta Warki, pow. Grójeckiego jako najniższej jednostce administracyjnej zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisj Ziemskiej z dnia 3 kwietnia 1925 r.

Nr. R. 4258.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Szyszki Włościańskie, gminy Kozłowo, pow. Pułtuskiego, jako najniższej jednostce administracyjnej zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 6 maja 1925 r.

Nr. R. 4347

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Szyszki Poduchowne, gminy Kozłowo, pow. Pułtuskiego, jako najniższej jednostce administracyjnej zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 6 maja 1925 r.

Nr. R. 4479.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Niemirowice, gminy Grzymkowice, pow. Skierniewickiego, jako najniższej jednostce administracyjnej zostały objęte scaleniem łącznie z częścią gruntów folw. Niemirowice i dóbr Błażejowice i Podlesie stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 6 maja 1925 r.

Nr. R. 4545.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty znajdujące się w obrębie wsi Pamiętna, gminy Skierniewka, pow. Skierniewickiego, jako najniższej jednostce administracyjnej zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Głównej Komisji Ziemskiej z dnia 26 marca 1925 r.

Nr. R. 4472.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty znajdujące się w obrębie wsi Szwejki Małe, gminy Marjanów, pow. Rawskiego, jako najniższej jednostce administracyjnej zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 5 lutego 1925 r.

Nr. R. 4476.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Łebki, gminy Regimin, pow. Ciechanowskiego, jako najniższej jednostce administracyjnej zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 6 maja 1925 r.

Nr. R. 4552.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, ze wszystkie grunty znajdujące się w obrębie wsi Tyszki-Bregenoty, gminy Dębsk, pow. Mławskiego, jako najniższej jednostce administracyjnej zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 6 maja 1925 r.

Nr. 4482.

---

c) Licytacje i postępowania spadkowe.

Zarząd Dóbr i Int. M. hr. Potockiego niniejszem obwieszcza, że w dniu 3-m września r. b. o godz. 10 rano odbędzie się w Jabłonnie (park Gucin) w lokalu Leśniczego (dojazd st. szerokotorowa „Jabłonna") publiczna sprzedaż przez licytację następujących nieruchomości na działkach (parcelach):

1. Na działce Nr. 135 dom mieszkalny parterowy kryty gontem, oceniony na Zł. 1.690.
2. Na działce Nr. 128 dom mieszkalny parterowy drewniany gontem kryty, oceniony na Zł. 3.130.
3. Na działce Nr. 130 komórki drewniane kryte gontem, ocenione na Zł. 490.
4. Na działce Nr. 131 dom mieszkalny konstr. mieszana gontem kryty 1-piętrowy, oceniony na Zł. 9.950.
5. Na działce Nr. 132 sprzedaje się łącznie:
   a. Dom mieszkalny drewniany kryty gontem 1-piętrowy, mieszczący na parterze sklep, na 1-ym piętrze mieszkanie oceniony na Zł. 2.200.

6.b. Dom mieszkalny parterowy, drewniany, kryty papą, oceniony na Zł. 4.160.

7.c. Dom mieszkalny częściowo parterowy, częściowo 1-piętrowy, konstrukcji drewnianej, kryty gontem, oceniony na Zł. 9.960.

8. Na działce Nr. 177 sprzedaje się łącznie:
a. Budynek parterowy, drewniany gontem kryty, mieszczący sklep, oceniony na Zł. 910.
9b. Budka drewniana, gontem kryta, oceniona na Zł. 390.
10c. Budynek parterowy mieszkalny, z facyjatą i dwoma gankami, drewniany, gontem kryty, oceniony na Zł. 5.780.
11. Na działce Nr. 176 sprzedaje się łącznie:
a. Szopa drewniana gontem kryta, oceniona na Zł. 460.
12b. Szopa drewniana. gontem kryta, oceniona na Zł. 6:0.
13c. Dom mieszkalny z przylegającą oborą, oceniony na Zł. 1.110.
14. Na działce Nr. 178 sprzedaje się łącznie:
a. Dom parterowy mieszkalny z facyatą i dwoma gankami, drewniany, gontem kryty, oceniony na Zł. 5.640.
15b. Szopa przyległa, oceniona wartość mater.
16. Na działce Nr. 180 sprzedaje się łącznie:
a. Dom mieszkalny z facjatą i dwoma gankami, drewniany, gontem kryty, oceniony na Zł. 6.400.
17b. Komórki drewniane, gontem kryte, ocenione na Zł. 270.
18. Na działce Nr. 167 dom mieszkalny parterowy, gontem kryty oceniony na Zł. 3.350.
19. Na działce Nr. 165 dom mieszkalny parterowy, gontem kryty, z gankiem zewnątrz, oceniony na Zł. 6.100.
20. Na działce Nr. 172 dom mieszkalny parterowy, drewniany, gontem kryty z przybudówką i dwoma gankami, oceniony na Zł. 6.490.
21. Na działce Nr. 155:
a. Dom mieszkalny parterowy z wysuniętym gankiem, z dwoma mieszkaniami na strychu, drewniany, gontem kryty, oceniony na Zł. 5.700.
22b. Komórki drewniane, gontem kryte. ocenione na Zł. 380.

Życzący wziąć udział w licytacji, obowiązany jest złożyć w dniu licytacji wadium w wysokości 10% sumy szacunku.

Powyższe domy sprzedane będą łącznie z przynależnymi do nich placami szczegółowo wymienionemi w planie sytuacyjnym (w biurze Zarządu).

Bliższe szczegóły udziela biuro Zarządu Boduena 6 w Warszawie od godz. 10 do 12 w poł. i 4½ – 6 ppoł.

Komornik do spraw spadkowych przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Zdzisław Krotkie, zamieszkały w Warszawie, przy ul. Ceglanej 9, na zasadzie 1030 art. Post. cywiln. ogłasza, że w dn. 29 września 1925 r. od godz. 10 zrana w domu Nr. 6 przy ul. Środkowej odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości należących do nieobecnego Henryka Tarnowskiego składających się z mebli i in. ocenionych na 793 Zł. 75 gr.

Spis rzeczy i ich szacunek przejrzane być mogą w dzień licytacji.

Okręgomornik do spraw spadkowych przy Sądzie miesowym w Warszawie, Zdzisław Krotkie zazasadkały w Warszawie, przy ul. Ceglanej 9, na 15 wzie 1030 art. Post. cywiln. ogłasza, że w dn. Nr. rześnia 1925 r. od godz. 10 zrana w domu dażl0 przy ul. Senatorskiej odbędzie się sprzezm przez licytację ruchomości pozostałych po siarłym Bronisławie Kuszczyńskim składających nę z urządzenia zakładu grawerskiego ocenionych a 3234 Z ł. 05 gr.

Spis rzeczy i ich szacunek przejrzane być mogą w dzień licytacji.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Płocku na powiat Rypiński Adam Gospodarowicz, zamieszkały w Rypinie ogłasza, że na żądanie hipotecznych wierzycieli Mieczysława Kałużyńskiego, Tadeusza Horocha, Mendla Blimzaka, Karola Webera i Dawida Noecha Moszkowicza w dniu 30 listopada 1925 r. od godziny 10 zrana odbędzie się w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Płocku sprzedaż, przez publiczną licytację, majątku ziemskiego Tomkowo, należącego do Witolda Młodzianowskiego, położonego w gminie Płonne, powiatu Rypińskiego, ziemi Płockiej, przestrzeni 1284 morgi, 285 prentów z zabudowaniami żywemi i martwemi inwentarzami, szczegółowo wyłuszczonymi w spisie w dn. 27 czerwca 1925 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym przy Sądzie Okręgowym w Płocku, jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 25,000,000 mk. i 69,312 zł. i 700 cent. metr. żyta, podlega sprzedaży w całkowitem komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej zł. 150,000.

Zamierzający wziąść udział w licytacji obowiązany złożyć kaucje 15,000 zł.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się do sprzedaży, mogą być przejrzane w kancelarji komornika w godzinach przyjęć, a w dzień sprzedaży w kancelarji Sądu Okręgowego w Płocku.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Juljan Gliński przy ul. Żórawiej 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie wierzycieli Irek, Królak, Dudek i Tomaszewskiej, w poszukiwaniu należności od Zofji Całak w sumie 6265 zł. 74 gr. w dniu 18 listopada 1925 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytacje nieruchomości ziemskiej osady włościańskiej, zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod Nr. 10 wsi Cząstków-Polski, pozostałej po Ocipkach, przestrzenią 16 morgów 284 prętów, w tym koło 1½ morga pastwiska i tyleż lasu, z domem mieszkalnym drewnianym o 2 ch izbach do którego dobudowana stajnia drewniana, obora i chlewki, stodołą drewnianą i studnią betonową; koło domu rośnie 38 drzew owocowych oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 11 kwietnia 1925 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie nie ma urządzonej księgi hipotecznej jest obciążona długiem 108 rubli w kasie gminnej pożyczkowo-oszczędnościowej i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 11.330 zł. 5 gr., lecz na zasadzie art. 1182 Ust. Cyw. może być sprzedany poniżej oszacowania.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 1,133 zł.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Józef Brudnicki, notarjusz przy Sądzie Okręgowym Płockim, obwieszcza że zostały otwarte postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Janie Popieszu, współwłaściciela dóbr Zawidz Mały D. pow. sierpskiego;

2) Marjannie z Pawłowskich Błaszczykowej vel Błaszczakowej, wierzycielce sumy 4.500 rubli i ewikcji 500 rubli, zabezpieczonych na dobrach Kochonie lit. A. pow. lipnoskiego.

3) Janie Jankowskim, współwłaścicielu dóbr Makowo i Wincentowo pow. lipnoskiego;

4) Franciszku Kopera, wspołwłaścicielu dóbr Węgrzynówek pow. płockiego;

5) Klemensie Szemplińskim, współwłaścicielu dóbr Cybulino p. płockiego;

6) Marcinie Ziółkowskim, właścicielu nieruchomości płockiej Nr. 368A.

7) Konstancji Pełka vel Pełkowskiej, współwłaścicielce nieruchomości płockiej Nr. 449.

Termin do zamknięcia powyższych postępowań spadkowych został naznaczony w kancelarji notarjusza Brudnickiego w Płocku na dzień 21 grudnia 1925 roku.

Notarjusz przy wydziale hipotecznym Sądu Okręgowego w Płocku, Eugenjusz Płoski, obwieszcza, że toczą się postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Bronisławie Przybojewskiej, wierzycielce sumy 6.000 rubli i prawa do otrzymania wynagrodzenia propinacyjnego, zabezpieczonych na dobrach Chociszewo powiatu płońskiego;

2) Antonim Czesławie (2 imion) Borzuchowskim, wierzycielu sumy 160.000 marek i ewikcji 80.000 marek na dobrach Biskupino i Ośmialowo powiatu lipnowskiego;

3) Maurycym Waldenbergu, wierzycielu ewikcji 25.000 rubli, zabezpieczonej na płockiej nieruchomości №№ 40, 41 i 42;

4) Bolesławie Wyganowskim, wierzycielu ewikcji 80.000 marek na dobrach Rusinowo powiatu rypińskiego;

5) Kazimierzu Góreckim, wierzycielu sumy 200.000 marek i ewikcji 20.000 marek, zabezpieczonych na dobrach Rusinowo powiatu rypińskiego.

Termin do zamknięcia postępowania spadkowego wyznaczony został na 9 grudnia 1925 r. w którym to dniu osoby zainteresowane, pod skutkami preklusji, winny zgłosić swe prawa w kancelarji wspomnianego notarjusza Eugenjusza Płoskiego.

d) Zagubione dokumenty.

W myśl § 35 Instr. M. S. Wewn. Nr. AW. 220/24 o prowadzeniu ewidencji zw. pociąg. dla celów wojskowych, podaje się do wiadomości, że w powiecie skierniewickim i sochaczewskim zgubiono następujące karty ewidencyjne zwierząt pociągowych.

Powiat Skierniewicki.

Nr. zaginionej karty ewidencyjnej	Nazwisko i imię posiadacza koni	gmina	Wiek, płeć, maść i typ	Nr. wydanego odpisu karty ewidencyjnej
20135	Czajka Andrzej	Słupia	l. 9, ogier, kasztan. kawaler.	83
71421	Beta Józef	Grzymkowice	l. 4, ogier, kary, tabor.	41
14203	ks. Gusławski Stanisław	Dębowa - Góra	l. 5, klacz, gniada, artyl.	11
200106	Murgrabia Wincenty	Skierniewka	l. 7, klacz, gniada, wierzch.	71
14139	Burawska Filomena	„	l. 9, wałach, kasztan łysy, artyl.	39
14140	„ „	„	l. 9, klacz, skaro-gniada, artyl.	40

Powiat Sochaczewski.

3922	Zerząc Antoni	Kampinos	l. 6, klacz gniada z gwiazdką, tabor.	—

We wszystkich wypadkach wydane zostały odpisy kart.

L. AD. 1457/III.
87

Zgubiono legitymację służbową nauczycielki szkoły powszechnej Jadwigi Milczarskiej, wydaną przez Inspektora szkolnego w Mławie.

Zgubiono legitymację urzędniczą nauczycielską Nr. 17774 na nazwisko Stanisława Sierajewskiego, wydaną przez Inspektorat Szkolny powiatu warszawskiego.

Przodownik Juljan Kaczorowski komendant Poster. Policji Państw. w Łaniętach (pt. Kutno) dnia 10-go lipca b. r. zgubił swą legitymację służbową wystawioną za Nr. 171 przez Wojewódzką K-dę Pol. Państwowej w Warszawie.

RÓŻNE.

Wydział Powiatowy Sejmiku Radzymińskiego niniejszym ogłasza:

1. Na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas wiejskich Pożyczkowo Oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. Ust. R.P. Nr. 118 poz. 1069/24 i Rozporządzenia Mnistra Spraw Wewnętrznych wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13 go marca 1925 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 35 poz. 239/25 została założona w gminie Jadów gminna Kasa Pożyczkowo-Oszczędnościowa z siedzibą w os. Jadów, pow. Radzymińskiego.

2. Kapitał zakładowy Kasy ustalono w sumie 10.000 zł. wyraźnie dziesięć tysięcy złotych.

3. Kasa może zaciągać zobowiązania do dwudziestokrotnej wysokości kapitałów zakładowego i zasobowego Kasy.

4. Zarząd Kasy składać się będzie z przewodniczącego i sześciu członków Zarządu.

5. Uchwała Zgromadzenia Gminnego gm. Jadów w sprawie założenia Kasy Gminnej Pożyczkowo-Oszczędnościowej została zatwierdzona przez Wydział Powiatowy w Radzyminie w dniu 4 go sierpnia 1925 roku.

L. 8044.

Wydział Powiatowy Sejmiku Radzymińskiego niniejszym ogłasza:

1. Na podstawie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. Ust. R.P. Nr. 118 poz. 1069 24 i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13-go marca 1925 roku o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 239/25 została założona w gminie Małopole Kasa Pożyczkowo-Oszczędnościowa z siedzibą we wsi Dąbrówka, pow. Radzymińskiego.

2. Kapitał zakładowy Kasy ustalono w sumie 5.844 zł. wyraźnie pięć tysięcy osiemset czterdzieści cztery złote.

3. Kasa może zaciągać zobowiązania do piętnastokrotnej wysokości kapitałów zakładowego i zasobowego Kasy.

4. Zarząd Kasy składać się będzie z przewodniczącego i sześciu członków Zarządu.

5. Uchwała Zgromadzenia Gminnego gm. Małopole w sprawie założenia Kasy Gminnej pożyczkowo-oszczędnościowej została zatwierdzona przez Wydział Powiatowy w Radzyminie w dniu 4-go sierpnia 1925 r.

L. 849).

Reskryptem Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 13 lipca 1925 roku Nr. 300/U. III.,— na podstawie art. 60 Ustawy z dnia 19 maja 1920 roku o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (D. U. R. P. Nr. poz. 272) nadano Powiatowej Kasie Chorych w Rawie-Maz. statut, obowiązujący od dnia 15 lipca 1925 roku.

Na podstawie art. 104 tejże Ustawy w brzmieniu ustalonem art. 1 Ustawy z dnia 6 lipca 1923 roku (Dz. U. R. P. Nr. 75 poz. 589) i na mocy otrzymanego statutu pociągam do obowiązku ubezpieczenia wszystkie kategorje osób, wyszczególnione w art. 3 powołanej Ustawy z wyjątkiem robotników i pracowników rolnych i leśnych oraz służby domowej w gospodarstwach wiejskich.

Powiatowa Kasa Chorych w Rawie-Maz.
(—) *St. Prasałek*
Komisarz Rządowy.

KONKURS. Wakuje posada lekarza powiatowego w Chojnicach (Pomorze). Pobory narazie według VIII st. sł. Zgłoszenia należy skierować do Wojewódzkiego Wydziału Zdrowia w Toruniu do 15 października r. b. załączając: 1) Metrykę urodzenia, 2) Dowód obywatelstwa polskiego, 3) Dyplom lekarski w oryginale lub uwierzytelnionym odpisie, 4) Życiorys, 5) Urzędowe świadectwo zdrowia, 6) Poświadczenie o stosunku wojskowym.

L dz. VI a 3702/25.

Za Wojewodę
(—) *Dr. Trzaska.*

TŁOCZONO W DRUKARNI POLICYJNEJ Z POLECENIA WOJEWODY WARSZAWSKIEGO.

DRUKARNIA POLICYJNA, WARSZAWA, UL. DŁUGA 38. — TEL. 511-25. — L. 164. 12.X.25.